

ÚJ ZENEI PROJEKT A BARTÓK KONZIBAN

Különleges eseményre került sor a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola Ferencsik Jánosról elnevezett Nagytermében 2013. február 7.-én.

Több mint fél éves előkészületek után az intézmény az országban egyedülálló módon több mint 4 órás eseménysorozattal igyekezett bemutatni az iskola új zenével kapcsolatos pedagógiai törekvéseit

(szándékosan nem használom a „kortárszene” kifejezést, mivel távolról sem csak élő szerzőket sorolunk ebbe a kategóriába, olyannyira nem, hogy 1933 –as keltezésű mű is elhangzott!!!)

Az intézmény nemrégiben kinevezett igazgatója, Dr. Benkő Szabolcs pályázatában kiemelt szerepet szánt az új zene propagálásának, felismerve, hogy a tanári karban több országos, sőt nemzetközi hírű tanár tanít, akik elkötelezettjei az új zenének.

A projekt felelős vezetője Horn András, klarinétművész – melleleg a fúvós-tanszak vezetője, a kamarazene-tanszak tanára – bevezetőjében elmondta, hogy nemcsak saját intézményének, de az egész magyar zeneoktatásnak hosszú évtizedekre visszanyúló betegsége az új zene száműzése a pedagógiai programokból. Még mindig az a konzervatív szemlélet az uralkodó, amely erősen idegenkedik az új irányzatoktól, és csak marginális feladatként tekint a Bartók utáni zeneszerzői törekvések megismertetésére, miközben csaknem 70 év telt el a korszakalkotó mester halála óta!! Az új zene művelése, megismerése nemcsak erkölcsi kötelessége egy zenésznek, de rengeteg új, kreativitást fejlesztő, a klasszikus zene olykor nyomasztó szabályrendszerét fellazító, szabadságot, egyéni ötleteket is megengedő lehetőségei kifejezetten pozitívan hatnak a növendékek személyiségfejlődésére. A kimagasló sikerű koncertek csattanós választ adtak a magyar zeneoktatás másik, több évtizedes – és sajnos jogosan kritizált – betegségére, a szolista-típusú képzés káros hatásaira, amennyiben a társas zenélés nemcsak szakmailag, de a minden oktatási

intézmény alapfeladatát jelentő közösségi nevelés területén is látványos eredményeket hoz.

A gondosan összeállított program 4, egyenként 45-50 perces koncertje remek áttekintést adott az iskola különböző tanszakain folyó munkáról. Mindegyik koncert választott egy „sorvezetőt” magának, amennyiben egy évfordulót, vagy egy szerzőre való emlékeztést tekintett kiindulópontjául. A műsor szerkesztésében hatalmas segítséget nyújtott a stáb másik két kiválósága, Holló Aurél, aki az ütőtanszakot vezeti – az Amadinda együttes tagja –, illetve Romos Zsolt, a fuvola-tanszak vezető tanára, akinek tanári tevékenysége a zeneoktatás teljes spektrumát (alapfoktól az egyetemig) felöleli, mindkettőjük közismert elkötelezettjei az új zenének!

Az első koncert az ütőtanszak némileg megkésett főhajtása volt a tavaly 100 éve született John Cage életműve előtt. „Aki átírta a forgatókönyvet” – ezzel a rendkívül találó címmel hirdetett hangversenyen Wilhelm András zenetörténész, a Cage – életmű legavatottabb hazai ismerője segített eligazodni az amerikai mester minden tekintetben formabontó, új utakat kereső, a múlt századi zenei gondolkodást gyökereiben megváltoztató alkotásaiban, amelyek közül az ütő-tanszak kiváló növendékei már-már anyanyelvi természetességgel szólaltattak meg néhányat.

A 2. koncert a fuvola -tanszak megrendítő tisztelgése volt a 2011 decemberében tragikus autóbalesetben elhunyt kiváló fuvolaművész, egyetemi tanár és zeneszerző, a korábban az intézmény tanaraként is hosszú ideig működő Gyöngyössi Zoltán emléke előtt. A műsorban mai magyar szerző (többek közt Láng István, Kurtág György, Hollós Máté, Szigeti István, Legány Dénes) szólófuvolára írt darbjait játszották a tanszak egészen kiváló növendékei, fiatal korukat meghazudtoló érettséggel, elhivatottsággal. A rövid darabokat szösszenetnyi versrészletek fűzték egybe, valódi megrendülést keltve a nagyszámú hallgatóságnak. A koncert csúcspontja Romos Zsolt személyes megemlékezése volt szeretett mestere és kollégája előtt, részleteket játszva Gyöngyössi Zoltán saját műveiből, amellyel az általa olyannyira tisztelt mestereknek adózott. A koncert végén a terem zsúfolásig megtöltő hallgatóság

15.00 AKI ÁTÍRTA A FORGATÓKÖNYVET...
Wilhelm András előadása John Cage zenetörténelmi jelentőségéről
/Kéringer Dávid és az ütő tanszak/

16:00 PEARLS
Homage a Zoltán Gyöngyössi
/Romos Zsolt és a fuvola tanszak/

ÚJ

Bartók Konzi Február 7.

Az Új Zenei Stáb: **Z**
Horn András **E**
Romos Zsolt **N**
Holló Aurél **E**

16:45 ÉS 18:45
KREATÍV NEGYEDÓRA SÁRY LÁSZLÓ ZENEI JÁTÉKAIVAL

17:00 ÍGY ÍRUNK MI
Ónarcképek: Deák Sára és Bucz Magor

18:00 SZÖLLŐSY ANDRÁS: ELÉGIA
Tihanyi László és a Bartók Konzi kamaraegyüttese

némán tisztelgett művész és az előadók előtt! Felejthetetlen, megrendítő élmény volt!

A szünetben az aulában az ütős tanszak váratlan meglepetésként Steve Reich: Clapping Music c. darabjával frissítette fel a teremből kiáramló, és még az előző koncert hatása alatt lévő hallgatóságot, közös ritmikai játékra, egyfajta örömszenelésre sarkallva őket. Az iskola majd minden növendéke és a meghívott vendégek spontán kapcsolódtak a közös tapsolásba, kiváló hangulatot teremtve!

A 3. koncerten a Bartók Konzi 2 tehetséges zeneszerző – növendéke lépett közönség elé, a hegedűsként is kiváló Deák Sára, és a nem mindennapi verbális készséggel megáldott Bucz Magor, aki kihasználva adottságait, maga vállalta a bemutatkozást! Az „Önarcképek” címmel meghirdetett koncerten Deák Sára 3 műve is elhangzott, amelyekben hegedűsként is remekelt (többek közt saját Hegedűversenyét adta elő!), míg Bucz Magor egy remekbeszabott, népies elemeket felhasználó 3 tételes klarinét-duójával rukkolt elő, amelyet a konzi egészen kiváló klarinétosai, Kéringer Dávid és Sándor Balázs bravúros előadásában szólaltatott meg, a termet teljesen megtöltő hallgatóság ovációjával kísérvé.

Bár időtartamában a legrövidebb, súlyos mondanivalóját tekintve az est talán legmeggrázóbb alkotása a 4. koncertre maradt. A méltatlanul ritkán játszott Szöllősy Andrásra, a keveset komponáló, de Ligeti és Kurtág mellett a Bartók utáni nemzedék legkiválóbbjaként számon tartott mesterre emlékezett a Konzi kamaraegyüttese. Az 1993-ban a Berlini Festwochen felkérésére komponált fúvósötösre és vonósötösre írt végtelenül letisztult eszközöket alkalmazó Elégia című alkotást a fiatal muzsikuskok a számukra teljesen új hangzások ellenére elképesztő odaadással, a mű iránt teljes elkötelezettséggel szólaltatták meg. A 10 növendék magas színvonalú együttese egyben fényes bizonyítékkal is szolgált a Konziban folyó kamarazene-oktatás magas színvonalának, amely mind mennyiségében (csaknem 100 [!] csoport működik az iskolában), mind minőségében egyedülálló az országban! A gondos előkészítő munka Tóth Erika és Horn András türelmét dicséri. Személyes hangú megemlékezésével és a karmesteri feladat ellátásával Tihanyi László, az új zene egyik legismertebb hazai zászlóvivője tisztelte meg a nem mindennapi sikerű hangversenyt.

A minden várakozást felülmúló sikert követően Holló Aurél egy láda hangkeltő eszközzel érkezett a terembe , ahol a Sály László által kidolgozott „Kreatív zenei gyakorlatok”-kal, spontán, közös zenéléssel csábította a fiatalokat a 20. századi zene könnyebb megértésére, befogadására . A hosszú koncert végén a Ferencsik Teremben még sokáig szóltak az izgalmas ritmusok, betetőzve ezzel a nem mindennapi eseményt!

Zárszavában Horn András annak a reményének adott hangot, hogy ez a kezdeményezés (amely évente két alkalommal kerül a jövőben megrendezésre) elősegítheti az új zene természetes integrálódását a magyar zeneoktatásba, feloldja tanár és diák idegenkedését az új irányzatoktól, több évtizedes tévhiteket oszlat el, egyben hidat épít az új zene előadói és hallgatósága közé.

A Bartók Konzi ezzel az eseménnyel megtette az első lépést. Várjuk a folytatást!!

Horn András

A megvalósult projekt támogatója a Nemzeti Zenede Alapítvány volt.

Adószám: 18198898-2-42

Az koncertsorozaton készült fotók megtekinthetők az iskola honlapján.

<http://konzi.hu/html/galeria/?album=28&gallery=25>